

der § 4 nævnte Officerer findes de, som have den største Adkomst til Statens Paaskjønneelse. En æret Taler har yttret, at disse Officerer være alle unge Mænd, eller Folk, der let kunde vende tilbage til deres tidligere Stilling, og, at der var noget Unaturligt i at give dem en livsvarig Pension: Dette er ogsaa een af disse henkastede Paastande, hvori der er ligesaa meget Usandt som Sandt. Der gives Mænd imellem dem paa 45 til 50 Aar, der have Familie og en talrig Børneskole, der have forladt en indbringende Livsstilling, hvor deres Indtægt var langt større end den, de nu have som Reserveofficerer, og som umuligt kunne vende tilbage til denne tidligere Stilling, fordi den er bleven besat af en Anden, og de have nu opnaaet en Alder, hvori de ikke kunne begynde en ganske ny Løbebane. Den ene af de Mænd, jeg nys omtalte, har været gift i 12 Aar og har 2 Børn, og en anden har været gift i en endnu længere Arrække og har en talrig Børneskole. Jeg veed ikke, fra hvad Standpunkt de ærede Rigsdagsmænd komme til den Anskuelse, at disse Mænd ikke skulle have fuldkommen ligesaa stort Krav paa Deeltagelse og Omsorg som de, der ved Krigens Udbrud være faste Underofficerer. Den Capitulation, som disse have indgaaet, er Noget, hvorfor de have modtaget Betaling, og det Forhold, hvori de der ved ere indtraadte til Staten, maa, om det end medfører gjensidige Forpligtelser og Rettigheder, dog ifølge det Nysansførte fra Underofficerens Side nærmest betragtes som en Byrde, og fra Statens Side som en Rettighed. Naar han derfor ved at forfremmes til Officer, træder ud af det tidligere Forhold til Staten, da bliver det største Offer paa dennes Side, og jeg kan af denne Grund ei indsee rettere, end at den frivillige Reserveofficer derved faaer noget til gode. Det Forhold, hvori den faste Underofficer staaer til Staten, er som en Værnepligtig, der i en vis længere Arrække skal være til Tjeneste, imod at faae sin reglementerede Lønning; hans Stilling er i denne Henseende af samme Natur som den Meniges, kun med den Forskjel, der ligger i den højere Grad og den længere Tjenestetid. Jeg kan derfor ei fatte, hvorfor der gjøres en saa himmelvid Forskjel imellem de Reserveofficerer, der have været Un-

derofficerer, og de værnepligtige Reserveofficerer; nogen Forskjel er der i Forholdet, men denne Forskjel er ikke større, end at de ifølge Alderen værnepligtige og de ifølge Capitulationen værnepligtige komme til at ligge paa den ene Side og de Frivillige paa den anden Side, saa der paa ingen Maade kan tilkomme Underofficererne nogen Begunstigelse fremfor de Frivillige. Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) forøvrigt siger, at Betydningen af Reserveofficerens Stilling ikke kan saaledes taxeres efter Penge, som man tæller ham ud i Haanden, saa er jeg fuldkommen enig med ham heri, og netop derfor følte jeg mig i høi Grad indigneret ved at see, at den ærede Comitee har taxeret hans Tjeneste som andet Dagleiararbejde, og tilbyder ham Betaling derefter (20 Skilling om Dagen). De affædigeede Soldbetjente tilbød man Pension eller een Gang for alle 6 Maaneders Gage for hvert Aar, de havde tjent. Reserveofficererne taxeres kun Trediedelen saa høit som Underbetjentene og tilbydes derfor 2 Maaneders Gage for hvert Tjenesteaar; til Pension ere de derimod aldeles uværdige; 6 Maaneders Tjeneste som Soldbetjent giver større Rettighed end 1 Aars Tjeneste som Reserveofficer. Medens jeg derfor forkaster Comiteens Taxation, troer jeg derimod ikke, at den ærede Rigsdagsmand vil kunne nægte mig, at der er en anden Taxation, der er nødvendig for at give en Stilling Betydning; det ligger i Lidsaaandens Retning, Noget, som vi ikke kunne frigjøre os for, at, naar en Stilling ikke medfører nogen betydningsfuld Rettighed, saa synker den ned til en tom Titel; men man bekymrer sig ei længere stort om Rang eller Titler, hvortil der ei er knyttet reelle Fordele, og, som den ærede Rigsdagsmand jo før har gjort os opmærksom paa, har Grundloven jo selv for nægtet Titlernes Betydning. Jeg veed derfor virkelig ikke, hvad det er den ærede Rigsdagsmand vil have, at vi skulle vurdere ved Reserveofficersstillingen, undtagen Byrderne. Søvrigt skal jeg endnu kun bemærke med Hensyn til, hvad der er yttret af den ærede Rigsdagsmand fra Kjøbenhavn (Fenger), at, naar han ved sin Beregning kommer til det Resultat, at Udvalgets Forslag kunde fremkalde et